

Jacob Wallenberg: ”Något har vi gjort rätt här i Sverige”

ARTIKELN PUBLICERADES I TIDNINGEN KAUPPALEHTI DEN 19 OKTOBER 2016.

Skriven av Antti Lehmusvirta. Översättning: Martin von Pfaler

Jacob Wallenberg är känd som en stor finlandsvän. Nu påminner han om att vägen till en öppen ekonomi inte har varit lätt.

Sveriges ekonomi frodas med en tillväxt på drygt tre procent. Sysselsättningen är den högsta inom EU. Draget på Stockholmsbörsen skapar rubriker runtom i världen.

Det svenska undret har inte uppstått genom att knäppa med fingrarna. Enligt industrimagnaten Jacob Wallenberg har man i Sverige arbetat hårt för att förbättra attraktionskraften.

Det svenska skattesystemet till exempel är ytterst modernt, tycker Wallenberg. Varken förmögenhets-, arvs- eller gåvoskatt existerar, vilket har lockat tillbaka företag, som tidigare begett sig utomlands.

”Poängen är att skapa en miljö, där människor och företag trivs i det långa perspektivet”, säger Wallenberg.

Sverige har gått från att vara ett av världens mest reglerade samhällen på 1980-talet till att bli ett av de minst reglerade OECD-länderna.

”Tidigare var miljön mycket protektionistisk. Nu är vi en helt öppen ekonomi som på allvar försöker leva med globaliseringen och dess effekter.”

Wallenberg säger att den som verkligen vill locka till sig investeringar, företag och kompetens, bör se till helhetsbilden.

Ännu för 30 år sedan var arbete det enda som hade betydelse. Numera måste skolorna hålla god kvalitet, det måste finnas bostäder och det sociala nätverket måste vara i ordning. Det behövs bra restauranger och något att göra på fritiden för att familjerna ska trivas.

”Här är vi knappast världsmästare, men något har vi i alla fall gjort rätt eftersom människor och företag vill komma hit och investera i Sverige.”

Sverige har vunnit rörelseutrymme genom att flera strukturella reformer genomförts i tid. Men Wallenberg vägrar ge råd åt de finländska politikerna.

”Jag tänker inte kommentera Finlands politik. Det överlåter jag till mina finländska vänner.”

Som ett av de största problemen för politikerna i allmänhet i alla länder nämner Wallenberg svårigheten med att identifiera vad som behöver förändras samt att genomföra förändringar på de politiska arenorna.

”I till exempel Frankrike försöker verkligen politikerna, eftersom de vet att strukturella förändringar är nödvändiga för att utveckla ekonomin och öka investeringarna, saker som i sin tur leder till ökad sysselsättning. Men folket tycker inte om det. De strejkar och protesterar.”

FINSVE

FINSK-SVENSKA HANDELSKAMMAREN
SUOMALAIS-RUOTSALAINEN KAUPPAKAMARI

Sida 2 (2)

Wallenberg är inte avundsjuk på politikerna, som ändå måste hitta vägar som leder framåt i en hårdnande konkurrens.

”Ta asiaterna som exempel. De är väl förberedda och högutbildade. De har kapital och mäktiga företag. De är mycket hårda konkurrenter. Detta glömmer vi bort ibland.”

Vare sig vi vill det eller inte har globaliseringen kommit hem till var mans tröskel.

”Om jag minns rätt var Finland och Sverige bland de första länderna att driva globaliseringen, eftersom våra hemmarknader är så små. Det var vi som satte igång den, och den måste fortsätta.”

”Vi är beroende av att komma ut i världen och sälja våra produkter, om vi vill att våra företag ska växa.”

Wallenberg är liksom sin kusin, sin far och sin farfar känd som finlandsvän. Han arbetar ideellt för båda länderna i egenskap av fullmäktigeordförande för 80-årsjubilerande Finsk-svenska handelskammaren.

Som den mest inflytelserika personen inom svenskt näringsliv har han främjat relationerna i fullmäktige i nästan tjugo års tid.

Orsaken är enkel. Samarbetet är till nytta för båda länderna och öppnar flera möjligheter.

Relationen mellan Finland och Sverige beskrivs ofta som en evig tävling. Enligt Wallenberg måste även konkurrens ses som något positivt. Den driver på

företagen och skapar konkurrenskraft. Som exempel nämner han kampen mellan Nokia och Ericsson för ett antal år sedan.

”I grund och botten handlade den om att skapa positiv kraft.”

De nordiska länderna har gemensamma intressen, vare sig vi talar om att verka på den globala marknaden, om politiskt inflytande eller om försvaret.

Förra våren fick alla de fem nordiska länderna, Island medräknat, en inbjudan till Vita huset. De officiella mötena med amerikanska beslutsfattare pågick under två dagar.

”Ett enskilt litet land hade aldrig fått denna uppmärksamhet från USA:s ledning. Men tillsammans blev vi tillräckligt intressanta för att amerikanerna skulle komma och lyssna på vår syn i viktiga ärenden.”

”Om de nordiska länderna kunde fås att samverka med enad front även i Bryssel, skulle det gynna oss alla.”

Inom affärsverksamheten ser Wallenberg det nordiska samarbetet som en optimering av möjligheterna.

”Ifall vi inte samarbetar, förlorar vi möjligheter. Därför diskuterar affärsmän och gör saker gemensamt. Fördelarna är uppenbara.”

”Det nordiska samarbetet gör det möjligt att utveckla företagen och teknologierna. Den innebär en stor styrka, som behöver utvecklas vidare. Sverige och Finland har den längsta erfarenheten av detta.”